

Bojové použití samostatných výsadkových skupin

V soudobých dynamických operacích mohou významnou úlohu sehrát vzdušné výsadky, které mají velkou taktickou i operační pohyblivost. Jejich reálným a překvapivým bojovým použitím, s využitím účinků vlastních jaderných úderů, můžeme nejen zvýšit tempo operace, ale přenést boj do různé hloubky nepřátelského týlu a vytvořit tak optimální podmínky pro rychlé překonání důležitých překážek na jednotlivých směrech postupu vojsk.

Tyto požadavky může plnit vzdušný výsadek, který je vyzbrojen soudobou moderní bojovou technikou přizpůsobenou nejen pro vzdušnou přepravu, ale i její shoz padákovým způsobem. Pak bude vzdušný výsadek schopen vést aktivní bojovou činnost i samostatně po delší dobu.

Z historie známe, že v druhé světové válce proběhlo kolem 20 velkých vzdušných výsadkových operací v hodnotě brigád, divize, sboru i armády. Většina těchto operací i přes dlouhodobou přípravu skončila neúspěšně. Jednou z mnoha příčin byla malá zkušenost z bojového použití, dále nedostatek dopravních výsadkových letounů, nedůsledné vedení průzkum prostoru vysazení, špatné povětrnostní podmínky, které si přímo vynutily vysazení v několika koloběžích se značným časovým odstupem jako i značné problémy, které se vyskytly při zásobování vysazených vojsk vzduchem.

Zcela opačná byla situace při bojovém zasazení výsadkových jednotek v síle ro-

ty, čtyři, popř. skupiny složené z 5, 10 nebo i více příslušníků. Přitom celkový počet úspěšně vysazených skupin v průběhu druhé světové války dosahoval počtu několika set.

Známe nejméně jeden případ, kdy malá skupina účinně ničila železniční svršky, mosty, telegrafní, telefonní spojení, vojenské sklady, vedla diverzní činnost v přístavech, na letištích, na velitelských stanovištích anebo s ukořistěnou bojovou technikou pronikala do nových prostorů, zničila další objekty a tím způsobila značný chaos, dezorientaci v týlu nepřítele, znemožnila zásobování a vážně narušila jeho velení.

Známe též, že neustálá úhroza z vysazení vzdušných výsadků působí nejen na morální a psychologický stav velitelů a vojsk, ale vyžaduje organizaci dokonalého všestranného a nepřetržitého zajištění, které vyčerpává vojska a snižuje jejich bojeschopnost.

Přihlédneme-li ke skutečnosti, že v současné době všeobecná modernizace vojsk značně převyšuje úroveň, která byla na konci druhé světové války, můžeme přijmout závěr, že pokud nevytvoříme potřebnou vzdušnou nadvládu, narušíme systém PVO nepřítele v plánovaném směru bojového letu a prostoru vysazení, soustředíme dostatečné množství dopravního výsadkového letectva k vzdušné přepravě **jedním koloběhem**, vyčleníme podpůrné prostředky druhů vojsk a obsadíme přistávací plochy (letiště) padákovým

výsádkem, nemůžeme reálně počítat s úspěšným použitím taktických nebo operačních výsádků.

Zkušenosti z posledních válek jednoznačně potvrzují oprávněnou orientaci na speciální výsádky, diverzní nebo přepadové skupiny (ať již se jmenují jakkoliv), které jsou předurčené k plnění náročných a důležitých diverzně průzkumných bojových úkolů v různé hloubce nepřátelského týlu.

O úspěšném zasazení přepadových jednotek při překonání Suezského průplavu jsou pozitivní poznatky, které zevšeobecnil NGS ozbrojených sil EAR v interview, kde uvedl „... při překonání Suezského průplavu jedním z problémů bylo zabránit nepříteli, aby použil snadno zápalné látky, které měl ve značných zásobách uloženy v podzemních skladištích podél celé oblasti kanálu. Všechna skladiště byla navzájem propojena potrubím, které ústilo do kanálu. Během několika okamžiků bylo možné z kanálu vytvořit ohnivou prakticky nepřekročitelnou hráz. K vyřazení skladišť byly připraveny malé, speciálně připravené přepadové jednotky. Jejich bojové zasazení bylo velmi úspěšné. Nepříteli se nepodařilo využít ani jedno z připravených skladišť. Navíc autor plánu na využití snadno zápalných látek — izraelský specialista — padl do zajetí.“

Jsem toho názoru, že této problematice bychom v našich podmínkách měli věnovat potřebnou a právem zvýšenou pozornost.

V článku uvedu některé názory na celkové složení samostatné skupiny, její význam, pravděpodobné úkoly, místo, hloubky a délku bojové činnosti jako i hlavní přípravy na bojovou činnost v týlu nepříteli. Prakticky chci ukázat na možnou variantu bojového použití samostatné skupiny, která by vytvářela určitou základní jednotku pro plnění speciálních a různorodých bojových úkolů v týlu nepříteli.

Samostatnou skupinu tvoří jednotka předurčená k diverzně průzkumné činnosti, sabotáži, ničení a plnění speciálních úkolů různého charakteru v týlu nepříteli a zápolí. Podle různých způsobů přípravy a proniknutí k cíli nebo objektu v týlu nepříteli můžeme samostatnou skupinu rozdělit na vzdušnou, pozemní a námořní. **Vzdušná samostatná skupina** se zpravidla podle způsobu dopravy na cíl bude dělit na padákovou, vrtulníkovou nebo kombinovanou. **Pozemní samostatná skupina** bude k proniknutí do týlu nepříteli využívat mezer v sestavě nepříteli, odkrytých boků, styků, nepřehledný

terén a vlastní nebo ukořistěnou bojovou techniku, OT, tanků, různých dopravních prostředků nebo pěšího přesunu. **Složení** samostatné skupiny může být různé. Výhodné je mít ve skupině dvě podskupiny, které svou organizací a výzbrojí budou schopny podle potřeby plnit dočasné i samostatné úkoly. Navíc bude vytvořena i potřebná zastupitelnost jednotlivých odborností. V organizační struktuře samostatné skupiny kromě velitele a dvou velitelů podskupin bude v každé podskupině 8—12 příslušníků těchto odborností:

— kulometník, nabíječ, pancéřovník, odstřelovač, specialista pro klasické trhaviny, specialista pro jaderné zbraně, spojač a chemik;

— při zvýšeném počtu zařadíme operátora PTRS, spojače pro spojení mezi podskupinami a zdravotního instruktora.

Celkem v samostatné skupině může být 18—26 příslušníků. Přitom každý bude mít druhou odbornost. Skutečné složení samostatné skupiny bude bezprostředně ovlivňovat charakter a důležitost bojového úkolu. V některých případech může mít více kulometů, ručních protitankových zbraní nebo kompletů PTRS. Zejména v podmínkách, kdy jednotlivé objekty nepříteli budou silně stráženy a možnost přístupu nebo proniknutí do bezprostřední blízkosti bude znesnadněn, pak k účinnému narušení objektu můžeme využít palebného přepadu PTRS i z větší vzdálenosti.

Ve výzbroji samostatné skupiny může např. být celkově 22 samopalů, 2 kulomety, 12 pistolí, 4 signální pistole, 4 odstřelovací pušky, 2 pancéřovky RPG-7 a dva komplety PTRS. Dále kolem 5 000 ks nábojů, 120 RG, 350 kg vysokobrizantní plastické trhaviny s potřebným počtem rozněkovačů, rozbušek, zápalnice, bleskovice, elektrických palníků včetně tranzistorových roznětlačů a zařízení umožňující dálkové odpálení.

Samostatná skupina svou organizační strukturou a výzbrojí bude plně přizpůsobena k diverzní činnosti. Navíc možnost variabilního zařazení jednotlivců do podskupin podstatně zvyšuje celkovou bojeschopnost samostatné skupiny. Palebná hodnota samostatné skupiny při porovnání se skupinou hloubkového průzkumu, průzkumnou skupinou nebo i padákovou četou je několikrát vyšší.

Současně je nutné ukázat na rozdílnost bojového zaměření mezi jednotkami hloubkového průzkumu a samostatnou skupinou. V souladu s článkem 1 předpisu Zprav-1-1 „... jednotky hloubkového průzkumu provádějí průzkum v sestavě

nepřítele. Jejich hlavním úkolem je průzkum nejdůležitějších cílů a objektů, především jaderných zbraní a ostatních prostředků hromadného ničení, vojska v prostorech soustředění a na přesunu, místa velení a radiotechnické prostředky nepřítel. V sestavě nepřítel mohou provádět destrukční činnost... Zpravidla po destrukční činnosti skupiny hloubkového průzkumu v důsledku protiopatření nepřítel přestávají plnit jejich prvořadý a rozhodující úkol — průzkum.

Samostatná skupina silnější a lépe vyzbrojena je přímo předurčena k diverzní činnosti. Po splnění bojového úkolu v jednom prostoru může se přesunout do předem stanoveného jiného prostoru a pokračovat v ničení v týlu nepřítel. Vyzbrojení a materiální zabezpečení umožňuje samostatné skupině splnit 3—4 diverzní úkoly. Při zasazení podskupin může plnit bojový úkol souběžně na dvou místech vzdálených od sebe i několik km.

Organizační struktura samostatné skupiny může být různá a tudíž můžeme docílit buď zvýšení palebné síly, anebo váhy ženijní munice. Podle potřeby může celkový počet samopalů snížit a zvýšit počet UKL, RPG-7 a PTRS. To bude záviset na tom, zda bude plnit úkol samostatně nebo v součinnosti s dalšími samostatnými skupinami. Tím se celková variabilita podstatně zvýší a umožní nadřízenému veliteli podle kvality cíle (objektu) přizpůsobit organizační strukturu samostatné skupiny. Tzn., že podle důležitosti objektu nepřítel můžeme složení samostatné skupiny bezprostředně ovlivnit sloučením 3 i více podskupin, které budou plnit bojový úkol v úzké součinnosti, popř. v rámci většího diverzního odřadu.

K zabezpečení optimálního použití samostatné skupiny v týlu nepřítel je třeba učít samostatnou skupinu v síle 18 až 26 osob z těchto důvodů:

- v samostatné skupině se opakuje dvakrát jednotlivé odbornosti, což umožňuje podle potřeby vytvořit dvě podskupiny, které jsou schopny plnit i samostatný bojový úkol;

- podskupina může mít 8—9 příslušníků nebo při zesílení specialisty druhů vojsk až 12 osob;

- uvedený počet osob v samostatné skupině nebo podskupině umožňuje vzdušnou přepravu a vysazení z jednoho dopravního výsadečkového letounu současných typů IL-14 T, AN-2, vrtulníku MI-4, MI-8, MI-2 nebo vývojového typu L-410;

- zabezpečení přeletu samostatného dopravního výsadečkového letounu nebo

dvojice v přízemní výšce bude klást minimální požadavky na ostatní druhy vojsk;

- samostatná skupina při správném řízení může svůj pobyt v týlu nepřítel do zahájení rozhodující akce utajit a po diverzi při rozčlenění do podskupin může skrytě manévrovat v jakémkoliv terénu;

Uvedený početní stav samostatné skupiny má i celou řadu dalších výhod, které spočívají v tom, že:

- samostatná skupina ve výchozím prostoru pro vysazení může být soustředěna co nejbližší k frontě, čímž odpadne několikahodinový přelet z vlastního týlu do prostoru vysazení a vedení bojové činnosti;

- na odletových letištích nebude nutné soustřeďovat větší počet dopravního výsadečkového letectva;

- jednotlivé typy letounů předurčené pro samostatné skupiny mohou startovat z travnatého povrchu s minimálními parametry;

- naložení materiálu a nasednutí samostatné skupiny na odletovém letišti proběhne v minimální době. Tím se podstatně sníží pravděpodobnost jakéhokoliv zásahu ze strany protivníka;

- vzdušná přeprava si nevyžádá tak rozsáhlé opatření z hlediska stíhacího bombardovacího letectva a ostatních druhů vojsk;

- do prostoru vysazení může přelétávat v malých skupinách dopravního výsadečkového letectva nebo jednotlivě v přízemní výšce do 200 m nad terénem. V takových případech bude ohrožení letounů v mezích přijatelného rizika;

- vysazení může probíhat ve výšce do 200 m/SOL, čímž se podstatně sníží požadavky na rozměr doskokové plochy na několik set metrů. Např. pro padákový výsadečkový pluk se zpravidla určují 2 až 3 doskokové plochy, každá o rozměrech 1×1,5 km až 3×4 km;

- podstatně se prodlouží délka bojové činnosti v týlu nepřítel za aktivního působení v nepravidelných intervalech co do času, prostoru a intenzity;

- může utajit svoji přítomnost v týlu nepřítel a zasadit překvapivé údery kdekoliv tam, kde to bude v daném okamžiku nejvíce potřeba zpravidla najednou na více místech velkého prostoru nebo postupně s dodržením gradace co do síly a způsobu ochromení živé síly a bojové techniky nepřítel;

- existence samostatných skupin ovlivňuje ekonomická a materiální hlediska a požadavky na počty lidí.

Žádná moderní armáda se dnes neobejde bez složitých elektronických systémů, bez kterých je nemožné účinně používat raketové jaderné prostředky, letectvo, systém PVO, spojení a velení. Současně se neobejdou bez nepřetržitého přísunu nejrozdůlnějšího životně důležitého materiálu. Tyto systémy jsou zpravidla umístěny v hloubce nepřátelského území, přitom jsou pohyblivé, dobře zamaskované a střežené. Proto je můžeme těžko vyřadit klasickými zbraněmi. Význam samostatných skupin v příští moderní válce neobyčejně vzroste, protože budou moci aktivně působit proti nejcitlivějším místům sestavy nepřítele. Prakticky budou ničit nebo blokovat tato „nervová“ centra v rozhodujícím období, což může podstatně ochromit nejen palebnou sílu, ale i obrannou schopnost nepřítele a tak určitým způsobem ovlivnit průběh operací. Význam samostatných skupin bude též dán úlohou, místem a vlivem na bojovou činnost vlastních pozemních vojsk.

Pro reálné určení úlohy a místa samostatných skupin v příští možné válce vycházím z předpokládaných úkolů vševojskové armády v útočné operaci. Na nich budou závislé i hlavní úkoly, které samostatné skupiny budou moci plnit. Při stanovení hlavních úkolů samostatným skupinám vycházím nejen z obecných a hlavních cílů diverzní činnosti, ale i celkového požadavku vedení boje se silami a prostředky nepřítele v celé šířce a hloubce jeho sestavy.

Z hlediska důležitosti můžeme rozdělit jednotlivé objekty v zájmovém prostoru pravděpodobně bojové činnosti do kategorií:

- objekty palebného systému;
- objekty velení a spojení;
- objekty zásobovacího systému;
- objekty administrativní a politické;
- jiné objekty.

Podle kategorizace objektů a cílů přímě stanovíme, které objekty a v jakém pořadí ničit. Zpravidla budeme diverzní činností ničit polní, pohyblivé cíle a cíle bodové.

Za hlavní úkoly samostatných skupin třeba považovat:

1. U objektů palebného systému bořit a ničit:

- rozhodující zařízení taktických a operačně taktických prostředků jaderného rapadení v prostorech bojového rozmístění s důrazem na palebná postavení a za přesunu do nových prostorů;
- letouny-nosiče jaderných zbraní rozmístěné na letištích;
- sklady jaderné munice;

— prostředky protivzdušné obrany nepřítele protiletadlové raketové systémy a řízené střely;

— stíhací a stíhací bombardovací letouny na letištích;

— vrtulníky a prostředky hromadné přepravy aeromobilních svazků.

2. U objektů velení a spojení ničit:

— systém řízení vojsk s důrazem na místa velení jednotlivých praporů brigád, svazků, armádních sborů, polních armád a taktických leteckých velitelství;

— prostředky rádiového a radioreléového spojení, vojenské televize, rádiového dálkového ovládání, radionavigace, radiotechnického průzkumu, radiolokátory, protiradiotechnické prostředky a infratechniku;

— radiotechnický systém PVO s důrazem na přehledové naváděcí, řídicí a střelecké radiolokátory, zařízení k identifikaci, rádiové a radioreléové spojení, dálkové ovládání pozemních i palubních protiletadlových raket;

— radiotechnický systém k zabezpečení řízení činnosti letectva a bezpilotních prostředků s důrazem na pozemní a palubní rádiové a radionavigační prostředky, radiolokátory, infraprostředky a zařízení k radiotechnickému průzkumu a zaměřování;

— radiotechnický systém nepřítele k zabezpečení nepřetržité a spolehlivé činnosti vlastních radiotechnických prostředků;

— seismické detektory osob a bojové techniky např. typu PERSID-4A a AIDS-10;

— týlová velitelská stanoviště a týlová zařízení;

— orgány regulační a pořádkové služby;

— systém spojení, skupiny štábů, štábní a spojovací vozidla;

— důležitou bojovou týlovou techniku;

— sklady vojenské techniky, materiálu všeho druhu s důrazem na sklady s jadernou municí, speciálními pohonnými hmotami a konvenční municí;

— pomocné jednotky při nakládání a vykládání důležitého materiálu;

— velitelství a teritoriální jednotky během přeprav po železnici a při automobilních přesunech;

— narušovat mobilizační rozvíjení;

— odřady k zabezpečení pohybu, jednotky určené pro úpravu cest a komunikací.

3. U objektů zásobovacího systému ničit:

— střediska výroby důležitého vojensko-hospodářského materiálu;

- systém přívodů a zdrojů elektrického proudu, plynu a pitné vody, hydrostavy a jiná energetická zařízení;
- jednotky ochrany jednotlivých objektů;
- přečerpávací stanice a potrubí vedoucí k nim;
- zásobování vojsk všeho druhu, ropovod, naftovod, produktovody;
- zásobovací cesty, vykládací a nakládací místa;
- sklady s důležitým materiálem s důrazem na munici, pohonné hmoty;
- sklady se speciální leteckou municí např. typu PANDORA, MEDUSA a DRAGON SEED.

4. U důležitých administrativních a politických objektů narušovat:

- ekonomickou a vojenskou sílu neustálým znepokojováním a udržováním v nepřetržitém napětí, ve kterém prostoru (místě) dojde k další diverzi;
- státní správu nepřítele neustálou dezorganizací;
- evakuaci, dopravu, zásobování všeho druhu s důrazem na mobilizační střediska;
- celkové řízení na teritoriu;
- mosty, obsazovat soutěsky, zřizovat závaly, zátaras se zpožděným odpálením s cílem narušovat silniční, železniční a vodní síť, intenzitu přeprav, ničit důležitá komunikační zařízení.

5. U jiných objektů organizovat:

- osvobození československých a spojeneckých vojáků spřátelených armád ze zajateckých táborů;
- pomoc partyzánskému hnutí, vytvářet partyzánské skupiny a činnost těchto skupin bezprostředně řídit, vést partyzánskou válku;
- zmocňovat se důležitých vojenských a státních představitelů nepřítele;
- vyhledávat nové základny operačního a strategického letectva.

Vzhledem k velkému počtu objektů v sestavě nepřítele, které jsou navíc členěny do velké hloubky, není dosti možné předpokládat jejich účinné ničení soustředěnou činností současnými vzdušnými výsadky.

Celkový rozsah pravděpodobných úkolů, které mohou samostatné skupiny plnit, zvětšují význam a možnosti jejich použití v bojích a operacích všeho druhu. Tím se bojová činnost tohoto druhu výsadku stane trvalou a významnou složkou vševojenského boje a operace.

V příští možné válce za složitých situací, zejména při ničení rozměrově malých, ale důležitých stacionárních nebo

mobilních cílů v týlu nepřítele, najde plnohodnotné uplatnění vysazení většího počtu samostatných skupin nebo podskupin se sestavy vzdušného výsadku. Tyto samostatné skupiny a podskupiny budou moci účinně pokrýt určitý prostor a pásmo, které bude pod jejich kontrolou, což zesílí pevnost a pružnost týlu pravděpodobného nepřítele. Prakticky bojová činnost hlavních pozemních sil vševojskové armády bude doplněna o aktivní diverzní činnost co do času, prostoru a intenzity ničení.

Úloha samostatných skupin je dána celkovým charakterem důležitostí předpokládaného zájmového prostoru a počtem jednotek zbraní hromadného ničení, letectva a pozemního vojska, systému řízení, velení, navádění radiotechnickými prostředky jako i soudobou silnou protivzdušnou obranou protivníka a možnostmi jejího úspěšného překonání menšími skupinami letounů. Tato úloha narůstá při vysazení většího počtu samostatných skupin k dočasnému „ovládání“ míst a prostorů, k zabránění nočních přesunů, zásobování, vytváření chaosu, dezorganizace a dezorientace jednotek nepřítele. Bude navíc zdůrazněna celkový význam těchto jednotek při bojové činnosti v týlu pravděpodobného nepřítele a současně také bude ovlivněna místem v operační sestavě pozemního vojska.

Každý prvek operační sestavy vševojskové armády má své místo, které je dáno především úlohou a významem. Proto i samostatné skupiny, jako nový a progresivní prvek vzdušných výsadků, budou mít v každé moderní armádě své místo, tak jako mají své místo v operační sestavě raketová vojska, zálohy u armád nebo představené odděly u divizí.

Místo samostatných skupin v operační sestavě armády je určováno bojovým úkolem, optimální možností vzdušné přepravy, minimálními požadavky na bojové a materiální, technické a zdravotnické zabezpečení a dále možnostmi rychlého přechodu z mírového do válečného stavu. Je také dáno schopností s předstihem plnit náročné speciální úkoly v týlu nepřítele, které vzhledem ke konfiguraci terénu a mobilnosti malých důležitých objektů nelze účinně ničit soudobými padákovými a jinými prostředky.

Hloubka vysazení samostatných skupin bude závislá na charakteru bojového úkolu, celkovém uskupení a situaci nepřítele v prostoru vysazení, organizační struktuře samostatné skupiny, pravděpodobné délce bojové činnosti, konfiguraci terénu, roční době, povětrnostních podmínkách,

možnostech dodatečného zásobování a způsobu přepravy do týlu nepřítel. Optimální hloubka vysazení je od 20 do několika set km. Přitom vycházím z předpokladů, že vysazení do 20 km nebo nad 300 km bude plně ovlivňovat celková situace a důležitost diverzního úkolu. Vzhledem k značné přesycenosti části týlového prostoru divizí pravděpodobného nepřítel v hloubce 20–40 km bojovými jednotkami všeho druhu předpokládám možné použití samostatných skupin i v síle podskupiny. Přitom v této hloubce může působit několik samostatných skupin a podskupin ve vzájemné součinnosti nebo i samostatně.

Soudobé prostředky ozbrojeného zápasu přímo nutí vzdušné výsadky vést aktivní, ale převážně rozptýlenou činnost. Požadavek vedení rozptýlené bojové činnosti bezprostředně ovlivňuje skutečnost, že při realizaci dosavadního pojetí soustředěné bojové činnosti budou nepříteli vytvořeny optimální podmínky pro použití jaderných zbraní a ostatních prostředků proti vzdušnému výsadbě. Právě rozptýlená vysoce aktivní a manévrová bojová činnost tuto možnost téměř vylučuje.

V podmínkách přísti možné války, v kterých se nepředpokládá s vytvořením souvislé fronty, kdy dojde k rozsáhlému ničení, do značné míry zatarasení komunikací k znesnadnění pohybu pozemních vojsk narůstají možnosti efektivního použití samostatných skupin nejen na frontě, ale i v záloze. V těchto podmínkách se těmto samostatným skupinám naskýtá široké pole působnosti. A právě tyto skutečnosti zdůrazňují význam, úlohu, místo a potřebu samostatných skupin v rámci vševojskové armády.

Kvalitní příprava samostatných skupin pro bojovou činnost v týlu nepřítel bude součástí komplexní přípravy a předpokladem pro zdárné splnění uloženého úkolu. V důsledku rychle se měnící situace na frontě a v týlu nepřítel chceme dosáhnout podstatného zkrácení přípravy samostatných skupin na minimální dobu. Z těchto důvodů musíme celkovou přípravu skupiny vysoce a účelně organizovat. Vyčleněnou dobu musíme maximálně využívat při dodržení konspiračních zásad. Optimální varianta vlastní přípravy samostatné skupiny pro bojovou činnost bude zahrnovat:

- určení prostoru pro celkovou konspirační přípravu včetně stanovení, kdo bude kontrolovat přípravu a v jakém rozsahu;

- celkové složení včetně doplnění osob a materiálu;

- zpracování časového rozpočtu celkové přípravy;

- zpracování přesunu na odletové letiště, stanovení osy přesunu a dopravního prostředku;

- rozpracování bojového úkolu samostatné skupiny;

- přezkoušení všech jednotlivců ze znalostí konkrétních úkolů;

- organizaci součinnosti k sladění vnitřní a vnější činnosti popř. s ostatními samostatnými skupinami;

- odběr a uložení veškerých osobních potřeb, písemností a dokladů;

- kontrolu zkompletovaného materiálu a ustrojení do padáků;

- přesun na odletové letiště a odlet samostatné skupiny.

Minimální potřeba času pro vlastní přípravu samostatné skupiny v navrhovaném rozsahu bude zpravidla několik hodin.

Vlastní příprava samostatné skupiny zahrnuje studium terénu, vydání bojového rozkazu nadřízeného velitele samostatné skupiny, organizaci součinnosti a podle času nácvik nejdůležitějších úkonů.

Uvedu možnou variantu obsahového zaměření vlastní přípravy samostatné skupiny:

U bojového úkolu půjde zpravidla o pochopení situace nepřítel, zapamatovat si možné prostory střetnutí, předpokládanou sílu nepřítel, jakými silami může působit proti skupině a z kterých směrů nebezpečné prostory z hlediska použití jaderných, chemických nebo biologických zbraní. Dále znát v potřebném rozsahu vlastní úkol samostatné skupiny, kolik objektů má zničit, vyřadit, jejich význam, pravděpodobnou ochranu, způsob ničení, předpokládanou spotřebu materiálu, možnost kořistění a způsob doplnění. Časové údaje k dosažení jednotlivých objektů, doby jejich vyřazení, způsob manévru do jiného prostoru a předpokládanou činnost při vyčlenění podskupin. V dalším bude nutné si osvojit prostory hlavní záložní základny (pokud bude v týlu nepřítel zřizována), způsob přístupu, hesla a signály k vzájemné identifikaci a způsob střetnutí. Místa odeslání a příjmu zpráv. Místa určená pro shoz a odběr materiálu při dostatečném zásobování, způsob vytyčení, signály a systém odběru a uchování.

U studia terénu je nutné, aby každý příslušník samostatné skupiny získal potřebný přehled o podrobné znalosti terénu v prostoru bojové činnosti, hlavních rysech terénu, markantních bodech, přístupu, celkové konfiguraci terénu a je-

ho výhod a nevýhod pro činnost samostatné skupiny. Podrobné studium začíná od plánované hlavní a záložní doskové plochy, jejího povrchu, stupně jednotlivých překážek, charakteristických zvláštností a možností jejich využití pro orientaci na směru postupu, členitosti cokoliv doskové plochy, porostů pro využití pomocného shromáždění, uložení materiálu nebo raněných.

Dále bude zaměřena na studium hlavní záložní osy přesunu do prostoru bojové činnosti, místa odpočinku, zastávek, prostory zajištění, léček a na prostory zřizování nástrah proti možnému postupu nepřítele. Současně také na prostory pro stanovení pomocných shromaždišť v případě rozprášení skupiny nebo při probíjení se po dvojicích z obklíčení při blokování prostoru jednotkami teritoriální obrany nepřítele.

Při studiu terénu si musí skupina dokonale osvojit prostor rozmístění jednotlivých objektů, charakteristiku terénu v jejích blízkosti, výhody, nevýhody, možnosti přístupu, způsob odchodu a systém oklamání nepřítele. Dále si musí přesně zapamatovat názvy osad, samot, význačných dominant, průmysků a charakteristiku hlavních komunikačních sítí. K tomu bude využívat plastických stolů nebo leteckých snímků malého měřítka (podle času na přípravu).

Vzhledem k tomu, že většina bojové činnosti bude probíhat v noci, nebo za ztížených podmínek, bude nutné mít předeem stanoveny azimuty, signály pro vzájemnou identifikaci uvnitř samostatné skupiny a s druhými samostatnými skupinami. Dokonalé studium terénu bude také rozhodující nejen pro pochopení bojového úkolu, ale i organizaci součinnosti co do času, prostoru a předpokládané síly.

Při organizaci součinnosti musí každý jednotlivec dokonale znát, kolik jakého materiálu použije a spotřebuje v průběhu bojové činnosti, způsob konzumace konzervových dávek a systém hlášení o spotřebě veliteli podskupiny a pak veliteli samostatné skupiny. Současně musí znát systém vytvoření nedotknutelných zásob a způsob uschování. Mezi hlavní otázky bude patřit i způsob poskytování pomoci raněným, způsob jejich soustředění, ukrytí a střežení. Současně také systém střídání přímého zajištění, odpočinku a renovace sil, dávkování a kon-

zumaci stravy za ztížených podmínek k přežití.

Na závěr organizace součinnosti proběhne možná rozehra bojové činnosti samostatné skupiny po jednotlivých etapách, např.:

- činnost při napadení nepřítele bez prostředků po vysazení;

- činnost při prozrazení během přesunu k objektu nebo při odchodu od objektu;

- činnost při vysazení do zamořeného prostoru, neplánovaného nebo neznámého terénu;

- činnost při ztrátě spojení, vážném zranění nebo situacích, kdy dojde k narušení možnosti plnit předurčený úkol.

Příprava samostatné skupiny bude zpravidla končit odevzdáním všech pracovních a osobních dokladů, kontrolou úplnosti materiálu a techniky. Ve vyčkávacím prostoru velitel samostatné skupiny nebo zástupce pro výsadkový výcvik naposled zkontroluje správnost ustrojení do řadáků, přízpůsobení výstroje, výzbroje a výsadkových nebo speciálních zásobníků. Výsledek kontroly zaznamenaný na jmenový seznam, který také za správnost podepíše. Potom odchází se skupinou do vyčleněného dopravního výsadkového letounu. Podle vzdálenosti dopravního výsadkového letounu se přesune pěšky nebo přiděleným dopravním prostředkem. Dopravní prostředky budou odjíždět z odletových letišť zpět do vyčkávacího prostoru 20—30' po odletu samostatné skupiny.

V závěru chci zdůraznit, že v současné době v jednotlivých západních imperialistických státech dochází k stále většímu rozvoji speciálních jednotek. Tyto jednotky přecházejí od původního průzkumného zaměření více k orientaci na plnění diverzních úkolů.

Tuto skutečnost bereme v úvahu zejména proto, že jejich bojové předurčení je zaměřeno především proti socialistickým státům.

K plnění internacionálního úkolu při obraně socialismu by bylo výhodné mít u vzdušných výsadků samostatné skupiny, které budou připraveny plnit různé diverzní úkoly v týlu nepřítele buď samostatně na velkém prostoru, nebo formou bojové činnosti v součinnosti se vzdušnými výsadky.